ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Εν 'Αθήναις τῇ 17 'Ιουλίου 1926 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | 'Αριθμὸς φύλλου 237

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Συντακτικαὶ ἀποφάσεις

Περὶ ἐκδικάσεως ὑπὸ τοῦ ἐπταμελοῦς 'Εφετείου τῶν κατὰ τὸν νόμον περὶ εὐθύνης 'Υπουργῶν παραβάσεων τῶν 'Υπουργῶν, 'Υφυπουργῶν καὶ συναιτίων τούτων..... 1

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Περὶ ἐνισχύσεως τῆς Βιομηχανίας καὶ Βιοτεχνίας..... 2

Περὶ ἀναθέσεως εἰς τὸν 'Υφυπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ 'Υπουργοῦ ἐξ ὁ.τι ἀφορᾷ εἰς τὰ δημόσια ἔργα..... 3

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1925 καὶ 9 Μαρτίου 1926 Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ συστάσεως Ταμείου Τροχαίας Κινήσεως..... 4

Περὶ γεωργικῶν συνεταιρισμῶν 'Αλληλασφαλείας..... 5

Διατάγματα

Περὶ ὁρισμοῦ τῆς ἀξίας τοῦ γαλλικοῦ φράγκου..... 6

Περὶ καταργήσεως τῶν κλάσεων 1, 2 καὶ 3 λεπτῶν ἐκ τῶν γραμματοσήμων «Νέου Τύπου»..... 7

Περὶ παρατάσεως κυκλοφορίας γραμματοσήμων Βύρωνος μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1926..... 8

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

(1)

'Αριθ. 25.

Περὶ ἐκδικάσεως ὑπὸ τοῦ 'Επταμελοῦς 'Εφετείου τῶν κατὰ τὸν νόμον περὶ εὐθύνης 'Υπουργῶν παραβάσεων τῶν 'Υπουργῶν, 'Υφυπουργῶν καὶ συναιτίων τούτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

"Εχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 4 'Ιανουαρίου ἐ. ἔ. Διάγγελμα Ημῶν πρὸς τὸν 'Ελληνικὸν Λαόν, τὸν Στρατὸν καὶ τὸν Στόλον, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

"Αρθρον μόνον.

Αἱ παρ' 'Υπουργῶν, 'Υφυπουργῶν καὶ συναιτίων τούτων διαπραττόμεναι παραβάσεις αἱ προβλεπόμεναι καὶ τιμωρούμεναι ὑπὸ τῶν ἄρθρων 2, 3, 6, 7 καὶ 9 τοῦ περὶ εὐθύνης 'Υπουργῶν ΦΠΣ' νόμου, ὡς ταῦτα μετερρυθμίσθησαν ὑπὸ τοῦ νόμου ΧΕ' καὶ αἵτινες ὑπάγονται εἰς τοὺς γενικοὺς περὶ παραγραφῆς κανόνας τοῦ κοινοῦ Ποινικοῦ νόμου, ἀνακρίνονται ὑπὸ τοῦ παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ 'Εφετείῳ 'Ανακριτοῦ 'Εφέτου καὶ ἐκδικάζονται ὑπὸ τοῦ 'Επταμελοῦς 'Εφετείου, τοῦ ὁριζομένου διὰ τοῦ ἀπὸ 23 Δεκεμβρίου 1924 Ψηφίσματος τῆς Δ' τῶν 'Ελλήνων Συνελεύσεως καὶ κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ ὁριζομένην διαδικασίαν, τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς ἀσκουμένης ὑπὸ τοῦ παρ' 'Εφέταις Εἰσαγγελέως μετ' ἀπόφασιν πάντοτε τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου. "Οπου αἱ διατάξεις τοῦ Ψηφίσματος τούτου ὁμιλοῦσι περὶ Εἰσαγγελέως καὶ 'Ανακριτοῦ παρὰ Πλημμελειοδίκαις καὶ Συμβουλίου τούτων, ἐνταῦθα νοοῦνται ὁ Εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ 'Ανακριτὴς παρ' 'Εφέταις καὶ τὸ Συμβούλιον τούτων, ἐπὶ δὲ τῶν περιπτώσεων τῆς παραγράφου 6, ἀντὶ τοῦ Εἰσαγγελέως 'Εφετῶν καὶ τοῦ Συμβουλίου τούτων, ἁρμόδιοι εἶνε ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ 'Αρείου Πάγου καὶ τὸ δεύτερον τμῆμα τούτου. 'Ο Εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ Πρόεδρος τῶν 'Εφετῶν μετέχουσι τῆς συγκροτήσεως τοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Δικαστηρίου ὑποχρεωτικῶς, ἀναπληρούμενοι ἐν ἀπολύτῳ κωλύματι παρὰ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν των. Οὐδέποτε ὅμως ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν 'Εφετῶν δύναται νὰ ὑποκαταστήσῃ ἑαυτῷ τὸν Εἰσαγγελέα τῶν Πλημμελειοδικῶν καὶ τοὺς νομίμους τούτου ἀναπληρωτάς. Τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἀνακοπῆς, εἰς ἃς περιπτώσεις ἐπιτρέπεται, ἀσκεῖται ἐνώπιον τοῦ δευτέρου τμήματος τοῦ 'Αρείου Πάγου, συνῳδὰ ταῖς περὶ ἰδιαζούσης δικαιοδοσίας διατάξεσι, τὰ δὲ λοιπὰ ἔνδικα μέσα τὰ ἐπιτρεπόμενα ὑπὸ τοῦ Ψηφίσματος, ἀσκοῦνται ὡς τοῦτο ὁρίζει, ἐφαρμόζονται δὲ καὶ ἅπασαι αἱ λοιπαὶ τούτου διατάξεις ὁμοιομόρφως καὶ ἐν προκειμένῳ.

'Εν 'Αθήναις τῇ 17 'Ιουλίου 1926.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ ἐνισχύσεως τῆς Βιομηχανίας καὶ Βιοτεχνίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ 'Ημετέρου 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

"Αρθρον μόνον.

Πρὸς ἵδρυσιν, λειτουργίαν ἢ ἀξιόλογον ἐπέκτασιν ὑφισταμένων Βιομηχανιῶν ἢ Βιοτεχνιῶν, ἐπιτρέπεται ἡ ἀπ' εὐθείας καὶ ἄνευ δημοπρασίας ἐκποίησις γηπέδων τῆς 'Αεροπορικῆς 'Αμύνης δι' ἀποφάσεως τῆς 'Εκτελεστικῆς 'Επιτροπῆς τῆς 'Αεροπορικῆς 'Αμύνης, μετὰ γνωμοδότησιν εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ὁριζομένης ὑπ' αὐτῆς.

Τὸ τίμημα τῶν γηπέδων, προκειμένου μὲν περὶ ἀνεγέρσεως τὸ πρῶτον βιομηχανικῶν ἐργοστασίων καθορίζεται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς 'Εκτελεστικῆς 'Επιτροπῆς τῆς 'Αεροπορικῆς 'Αμύνης, προκειμένου δὲ περὶ ἐπεκτάσεως λειτουργουσῶν βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐξ εἰδικῶν, ὁριζομένης ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς 'Αεροπορικῆς 'Αμύνης.

'Εν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει τὸ τίμημα ἐξευρίσκεται λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς τρεχούσης ἀξίας τῶν γηπέδων ηὐξημένης κατὰ 10 ο)ο.

Τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἀνατίθεμεν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου.

'Η ἰσχύς του ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερήσεως, ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ Βουλήν.

'Εν 'Αθήναις τῇ 7 'Ιουλίου 1926.

'Ο Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ 'Υπουργικὸν Συμβούλιον

'Ο Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ρούφος, Δ. Τανταλίδης, Α. Ταβουλάρης, Γ. Χαριτάκης, Ν. Μπότασης, Β. Μάλλιος.

(3)

Περὶ ἀναθέσεως εἰς τὸν Ὑφ)γὸν τῆς Συγκοινωνίας τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὰ δημόσια ἔργα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ὑποὐργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Τὴν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἁρμοδιότητα τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ τὴν ἀφορῶσαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ὑπαγομένων εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν Δημοσίων Ἔργων, ἀσκεῖ ὁ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Ὑφυπουργός, ἐκτελῶν συνάμα καὶ τὰ λοιπὰ καθήκοντά του.

Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐπίβλεψιν τῶν ἀνωτέρω ἔργων δύνανται νὰ ἀποσπασθῶσιν ἀξιωματικοὶ τοῦ μηχανικοῦ, τῇ προτάσει τοῦ Ὑφυπουργοῦ, τῆς ἀποσπάσεώς των παυομένης ἅμα τῇ περατώσει τῶν ἔργων.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, ὑποβληθησομένου πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ Βουλήν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ροῦφος, Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Τανταλίδης, Α. Ταβουλάρης, Γ. Χαριτάκης, Χ. Τσερούλης, Ν. Μπότασης, Β. Μάλλιος.

(4)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1925 καὶ 9 Μαρτίου 1926 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ συστάσεως Ταμείου Τροχαίας Κινήσεως».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ συστάσεως Ταμείου Τροχαίας Κινήσεως» τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925 ὑρισταμένη ἀπαγόρευσις χορηγήσεως διπλωμάτων ὁδηγοῦ αὐτοκινήτων εἰς πᾶν ἄλλο πρόσωπον ἐκτὸς τῶν διὰ τοῦ προμνησθέντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος προβλεπομένων καταργεῖται προκειμένου περὶ ὑποψηφίων ὁδηγῶν αὐτοκινήτων, οἵτινες θέλουσι χρησιμοποιήσει τὴν χορηγηθησομένην ἄδειαν ἐκτὸς τῆς περιοχῆς τῶν Δήμων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, διὰ τοὺς ὁποίους δήμους ἰσχύουσιν ἅπασαι αἱ διατάξεις τοῦ ὡς ἄνω Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη δι' ἑτέρου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 9 Μαρτίου 1926.

Ἄρθρον 2.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1926 καταργοῦνται.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεστιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ροῦφος, Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Τανταλίδης, Α. Ταβουλάρης, Γ. Χαριτάκης, Χ. Τσερούλης, Ν. Μπότασης, Β. Μάλλιος.

(5)

Περὶ γεωργικῶν συνεταιρισμῶν ἀλληλασφαλείας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Σύστασις. Σκοπός.

Ἄρθρον 1.

Γεωργικοὶ Συνεταιρισμοὶ ἀλληλασφαλείας ὑπαγόμενοι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος εἶνε οἱ Συνεταιρισμοί, εἰς οὓς οἱ συνεταῖροι ἔχοντες κυρίως ἢ δευτερευόντως ἐπάγγελμα τὴν γεωργίαν, ἀσφαλίζονται ἐν ἀλληλεγγύῃ κατὰ τῶν κινδύνων πάσης φύσεως κινητῶν καὶ ἀκινήτων χρησιμοποιουμένων διὰ τὴν Γεωργικὴν ἐκμετάλλευσιν ἢ προϊόντων αὐτῆς, ἤτοι κατὰ κινδύνων ἐκ θανάτου τῶν ζώων, ἐκ πυρκαΐᾶς, χαλάζης, πλημμυρῶν καὶ ἐξ ἄλλων θεομηνιῶν.

Ἄρθρον 2.

Οἱ Συνεταιρισμοὶ ἀλληλασφαλείας δὲν δύνανται νὰ σχηματίσουν διὰ μετοχῶν ἑταιρικὸν κεφάλαιον. Τὸ κεφάλαιον αὐτῶν ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἑκάστοτε εἰσφορῶν τῶν συνεταίρων (εἰδικῶν ἀσφαλίστρων), τῶν κρατικῶν ἐπιχορηγήσεων, δωρεῶν καὶ κληρονομιῶν. Ἐπίσης δὲν δύνανται νὰ ἐπιδιώκουν καὶ διανέμουν μεταξὺ τῶν συνεταίρων κέρδη.

Ἄρθρον 3.

Αἱ εἰσφοραὶ τῶν συνεταίρων (ἀσφάλιστρα) ἢ εἶνε σταθεραὶ καὶ πληρώνονται προκαταβολικῶς ἢ καταβάλλονται ἐκ τῶν ὑστέρων μετὰ τὴν κατανομὴν τῶν ζημιῶν μεταξὺ τῶν συνεταίρων ἀναλόγως τῆς ἀσφαλισθείσης ἀξίας ἢ ἐνεργοῦνται κατ' ἀμφοτέρους τοὺς τρόπους.

Ἄρθρον 4.

Τὰ καταστατικὰ τῶν Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν ἀπαιτεῖται πάντως νὰ περιέχουν:

1) Τὴν ἐπωνυμίαν, τὴν ἕδραν καὶ τὴν περιφέρειαν.

2) Τοὺς κλάδους ἀσφαλείας οὓς σκοποῦν νὰ ἀναλάβουν.

3) Τοὺς ὅρους ἐγγραφῆς καὶ ἐξόδου τῶν συνεταίρων.

4) Τὰ ὅρια καὶ τὸν τρόπον τῆς πληρωμῆς τῶν ἀσφαλίστρων.

5) Τοὺς κανόνας τοὺς σχετικοὺς μὲ τὰς διαβεβαιώσεις τῶν δηλώσεων τῶν ζημιῶν καὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ δικαιώματος τῆς ἀποζημιώσεως, τὸν τρόπον τῆς ἐκτιμήσεως καὶ πληρωμῆς τῶν ἀποζημιώσεων, τὰ ὅρια αὐτῶν ὡς καὶ τὸν τρόπον τῆς κατανομῆς τῶν περισσευμάτων καὶ ζημιῶν.

6) Τὰς διατυπώσεις καὶ τοὺς ὅρους τῆς διαλύσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως.

7) Τοὺς κανόνας οὓς δέον νὰ ἀκολουθήσουν διὰ τὸν καταστισμὸν ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου καὶ τὸν τρόπον τῆς ἀναλήψεως ποσῶν ἐκ τούτου.

8) Τὸν τρόπον τῆς ὀργανώσεως, διοικήσεως καὶ ἐκπροσωπήσεως τοῦ Συνεταιρισμοῦ καὶ τὸν τρόπον τοῦ ἐλέγχου τῆς διαχειρίσεως.

9) Τὸν τρόπον τῆς συντάξεως καὶ ἐξελέγξεως τοῦ Ἰσολογισμοῦ.

10) Τὸν τρόπον τῆς τοποθετήσεως καὶ ἐξασφαλίσεως τῶν κεφαλαίων.

11) Τὸν τρόπον τῆς συγκλήσεως συνελεύσεων τῶν συνεταίρων τῆς ἀπαιτουμένης διὰ τὴν λῆψιν ἀποφάσεων πλειονοψηφίας, τῆς προεδρίας καὶ τῆς ψηφοφορίας κατ' αὐτήν.

12) Τὸν τρόπον καθ' ὃν γίνονται αἱ γνωστοποιήσεις καὶ προσκλήσεις τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

13) Προκειμένου περὶ κτηνασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν καὶ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 6 ὅρους καὶ κανόνας ἐπιτηρήσεως τῶν ζώων καὶ προλήψεως ἀτυχημάτων τούτων.

Ἄρθρον 5.

Τὴν ἀσφάλισιν ἢ ἀντασφάλισιν δύνανται νὰ ἀναλαμβάνουν καὶ οἱ συμφώνως τῷ νόμῳ 602 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τῶν μεταγενεστέρων νόμων καὶ νομοθετικῶν διαταγμάτων,

Συνεταιρισμοὶ ἢ Ἑνώσεις αὐτῶν, διὰ συστάσεως ὑπ' αὐτῶν Ταμείων Ἀλληλασφαλείας λειτουργούντων ἐν αὐτοῖς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικοῦ κανονισμοῦ ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας (Τμῆμα Γεωργικῆς Οἰκονομίας) καὶ προβλέποντος περὶ πασῶν τῶν ἐν ἄρθρῳ 4 ὁριζομένων περιπτώσεων.

Ἄρθρον 6.

Οἱ κτηνασφαλιστικοὶ Συνεταιρισμοὶ δέον νὰ ἔχουν ἐπίσης ὡς σκοπὸν καὶ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ζώων, τὴν παροχὴν κτηνιατρικῆς βοηθείας, τὴν βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν τῆς ὑγιεινῆς τῶν σταύλων καὶ τῶν τόπων τῆς διαμονῆς τῶν ζώων. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὀφείλουν νὰ ὁρίζουν εἰς τὰ καταστατικά των καὶ εἰς τοὺς ἐσωτερικοὺς κανονισμούς των τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας ἃς πρέπει νὰ ἀκολουθοῦν τὰ μέλη πρὸς πρόληψιν ἀτυχημάτων ἢ καὶ πρὸς ἐλάττωσιν τῆς σοβαρότητος τῶν συνεπειῶν των.

Ἄρθρον 7.

Συνεταιρισμοὶ ἐπιδιώκοντες πλείονας τοῦ ἑνὸς κλάδου ἀσφαλείας, δέον νὰ ἔχωσι κεχωρισμένην διαχείρισιν καὶ ἰδιαίτερον κανονισμὸν δι' ἕκαστον τούτων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καὶ ἡ κατανομὴ τῶν ζημιῶν δέον νὰ γίνεται κεχωρισμένως εἰς ἕκαστον κλάδον ἀσφαλείας.

Ἀποθεματικόν.

Ἄρθρον 8.

1. Τὸ ἀποθεματικὸν σχηματίζεται ἐκ προσθέτων ἀσφαλίστρων 10 ο/ο ἐπὶ τῶν κυρίων ἀσφαλίστρων, τῶν περισσευμάτων τῶν εἰσφορῶν (εἰδικῶν ἀσφαλίστρων) καὶ πάσης ἄλλης προσόδου αὐτῶν.

2. Ἐὰν ὁ Συνεταιρισμὸς περιλαμβάνῃ πλείονας τοῦ ἑνὸς κλάδους ἀσφαλίσεως δέον δι' ἕκαστον κλάδον νὰ σχηματίζῃ ἰδιαίτερον ἀποθεματικόν. Ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου τούτου ἀποθεματικοῦ 10 ο/ο τοὐλάχιστον διατίθεται διὰ τὸν σχηματισμὸν Γενικοῦ Ἀποθεματικοῦ.

3. Τὰ πρόσθετα ὑπὲρ τοῦ Ἀποθεματικοῦ ἀσφάλιστρα, λαμβάνονται ὑποχρεωτικῶς μέχρις ὅτου τοῦτο ἀνέλθει εἰς τὸ τετραπλάσιον τοῦ ποσοῦ τῶν ἀσφαλίστρων τοῦ τελευταίου ἔτους διὰ τοὺς ἐκ χαλάζης, παγετῶν καὶ θνησιμότητος ζώων κινδύνων ἢ εἰς τὸ διπλάσιον διὰ τοὺς ἄλλους κινδύνους.

Ἐγγραφὴ καὶ ὑποχρεώσεις μελῶν.

Ἄρθρον 9.

1. Μέλος ἀλληλασφαλιστικοῦ συνεταιρισμοῦ δύναται νὰ γίνῃ ἰδιοκτήτης ἢ ἐπιχειρηματίας γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως, ὑποκείμενος εἰς τοὺς κινδύνους τοῦ ἄρθρου 1 καὶ ἔχων τὴν ἐπιχείρησίν του εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ συνεταιρισμοῦ.

2. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑποβάλλει αἴτησιν εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, καθ' ὃν τρόπον καὶ τύπον ὁρίζει τὸ καταστατικόν, ἀποκλειόμενος δὲ ὑπὸ τούτου δύναται νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν κρίσιν τῆς προσεχοῦς συνελεύσεως.

3. Οἱ ἐγγραφόμενοι ὡς μέλη δὲν δύνανται νὰ ἀποχωρήσουν τοῦ Συνεταιρισμοῦ παρὰ μόνον μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς των.

Ἄρθρον 10.

1. Τὰ μέλη τῶν ἀλληλασφαλιστικῶν συνεταιρισμῶν ὑποχρεοῦνται 1) Νὰ πληρώνουν τὰς ἐτησίας εἰσφορὰς των καθ' ὃν τρόπον ὁρίζει τὸ καταστατικόν. 2) Ν' ἀσφαλίζουν εἰς τὸν συνεταιρισμὸν των ὅλα τὰ εἴδη των, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐκτεθειμένα εἰς τὸν αὐτὸν κίνδυνον, ἐκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ καθοριζομένων.

2. Δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἔχουν τὰ μέλη τὰ καταβαλόντα τὰς εἰσφορὰς των ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ τεταγμένης προθεσμίας, καὶ ἀφοῦ περατωθοῦν αἱ διατυπώσεις ἐξελέγξεως, ἐξακριβώσεως καὶ ἐκτιμήσεως ἃς ὁρίζει τὸ καταστατικόν.

3. Οἱ διὰ κινδύνους ἐκ θνησιμότητος ζώων ἀσφαλιζόμενοι ἐκτὸς τῶν ἄλλων ὑποχρεώσεων, αἵτινες καθορίζονται ὑπὸ εἰδικῶν νόμων, ὀφείλουν νὰ δηλώνουν ὅλοι τὰς προσβαλλούσας τὸ ἀσφαλιζόμενον ζῷον ἀσθενείας. Τὸ δὲ ἀσφαλιζόμενον ζῷον ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἀσφαλίσεως θεωρεῖται ὡς ἰδιοκτησία τοῦ Συνεταιρισμοῦ, ἀποφασίζοντος ἐν περιπτώσει ἀσθενείας τούτου περὶ πάντων τῶν ληπτέων μέτρων, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ περὶ θανατώσεως τούτου.

4. Τῆς ἀσφαλείας κατὰ τῆς θνησιμότητος τῶν ζώων ἀποκλείονται οἱ ἐπιχειρηματίαι, οἱ ὁποῖοι ἐνεργοῦν ἐμπόριον τῶν ζώων τὰ ὁποῖα θέλουν ν' ἀσφαλίσουν (ζωέμποροι).

Ἄρθρον 11.

Οἱ ἐκ χαλάζης ἢ παγετῶν ζημιωθέντες συνεταῖροι ὀφείλουν ἐντὸς τῆς ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ ἢ τοῦ εἰδικοῦ κανονισμοῦ προθεσμίας, νὰ γνωστοποιήσουν τὸ ἀτύχημα, οὐδεμίαν δὲ τῶν προϊόντων ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργήσουν μετακίνησιν προτοῦ γίνῃ ἡ ἀπαιτουμένη πραγματογνωμοσύνη καὶ δοθῇ ἡ πρὸς τοῦτο ἄδεια παρὰ τοῦ Συνεταιρισμοῦ. Οἱ δὲ κατὰ τῶν ἐκ πυρκαϊᾶς κινδύνων ἀσφαλιζόμενοι ὀφείλουν νὰ ἀποδείξουν ὅτι ἐχρησιμοποίησαν πάντα τὰ μέσα, ἅτινα εἶχον εἰς τὴν διάθεσίν των πρὸς καταστολὴν τῆς πυρκαϊᾶς ἢ μείωσιν τῆς ζημίας.

Διαγραφὴ συνεταίρων.

Ἄρθρον 12.

Ὑπὸ τῆς Διοικήσεως διαγράφεται πᾶν μέλος ὅπερ 1) ἐξαπατᾷ τὸν Συνεταιρισμὸν μεγαλοποιοῦν ἐν γνώσει τυχὸν ζημίας ἀσφαλισθέντων εἰδῶν, 2) δὲν λαμβάνει τὰ ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ καὶ τοῦ κανονισμοῦ ἐπιβαλλόμενα προληπτικὰ μέτρα, 3) ἀπώλεσε τὰς διὰ τὴν ἐγγραφήν του ἀπαιτουμένας ἰδιότητας καὶ προσόντα, καὶ 4) καθυστερεῖ τὴν καταβλητέαν εἰσφοράν του.

Ἐσωτερικὸς Κανονισμός.

Ἄρθρον 13.

Τὸ ποσὸν καὶ ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς τῶν εἰσφορῶν (ἀσφαλίστρων), ὁ τρόπος τῆς ἐκτιμήσεως καὶ ἐν γένει τῆς ἐξελέγξεως τῆς ζημίας ἐν ταῖς λεπτομερείαις του, ὁ χρόνος καὶ ὁ τρόπος τῆς πληρωμῆς τῆς ἀποζημιώσεως, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν λειτουργίαν τῶν ἀλληλασφαλιστικῶν συνεταιρισμῶν, καθορίζονται ὑπὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ συνταξομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρινομένου ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως.

Ἄρθρον 14.

1. Ἡ ἀντασφάλισις τῶν κινδύνων τῶν ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν γίνεται εἰς Ἑνώσεις αὐτῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἢ καὶ εἰς ἰδιωτικὰς ἑταιρείας, καθ' ὃν τρόπον ὁρίζουν τὰ καταστατικὰ αὐτῶν.

2. Διὰ τοὺς κατὰ τῶν κινδύνων ἐκ χαλάζης καὶ παγετῶν ἀλληλασφαλιστικοὺς συνεταιρισμούς, ἡ ἀντασφάλισις εἶναι ὑποχρεωτική.

Ἄρθρον 15.

Δύο ἢ καὶ πλείονες ἀντασφαλιστικαὶ Ἑνώσεις δύνανται ἑνοῦμεναι νὰ ἀποτελέσουν ἕνωσιν δευτέρου βαθμοῦ καὶ αὗται πάλιν τρίτον, καθ' ὃν τρόπον καὶ οἱ λοιποὶ Συνεταιρισμοί. Αἱ ἑνώσεις αὗται διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 16.

Εἰς τὰς γενικὰς Συνελεύσεις τῶν Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν ἕκαστος συνεταῖρος ἔχει μόνον μίαν ψῆφον.

Ἄρθρον 17.

Κατ' ἔτος καὶ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως ἑκάστης χρήσεως ἡ Διοίκησις εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου 602 καὶ τῶν σχετικῶν πρὸς τοῦτον νόμων προβλεπομένας ἀρχάς, ὡς καὶ εἰς τὰς ἀντασφαλιστικὰς Ἑνώσεις αὐτῶν, κατάστασιν εἰς ἣν νὰ ἐμφαίνηται: 1) Τὰ ὀνόματα καὶ αὐτόγραφοι αἱ ὑπογραφαὶ τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, γνωστοποιοῦσα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ πᾶσαν ἐπερχομένην μεταβολὴν ἢ τὴν λῆξιν τοῦ πρὸς ἐκπροσώπησιν δικαιώματος μέλους αὐτῆς.

2) Τὸ ὀνοματεπώνυμον τῶν συνεταίρων, τὴν κατοικίαν καὶ τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν.

3) Τὸν κύκλον τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεταιρισμοῦ κατὰ τὸ

προηγούμενον ἔτος (ἀριθμὸν μελῶν, ἀποθεματικόν, εἰσπραχθέντα ἀσφάλιστρα, κανονισθείσας ζημίας, πληρωθείσας τοιαύτας δαπάνας καὶ πᾶσαν ἄλλην εἴσπραξιν ἢ πληρωμήν.)

Διάλυσις καὶ ἐκκαθάρισις.

Ἄρθρον 18.

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τὰ μέλη οὐδεμίαν δύνανται νὰ ἔχωσι ἀξίωσιν ἐπὶ τοῦ ἀπομένοντος Κεφαλαίου, ὅπερ μένει ἀδιανέμητον καὶ χρησιμοποιεῖται διὰ κοινωφελεῖς γεωργικοὺς σκοποὺς περὶ ὧν εἰδικῶς θέλει ὁρίζει τὸ καταστατικόν.

Ἐν περιπτώσει δὲ διαλύσεως Ἑνώσεως συνεταιρισμοῦ ἀλληλασφαλείας, τὸ κεφάλαιον αὐτῆς μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν περιέρχεται εἰς τοὺς ἀποτελοῦντας αὐτὴν ἀλληλασφαλιστικοὺς Συνεταιρισμούς, ἀναλόγως τῶν πληρωθέντων ἀσφαλίστρων κατὰ τὰ τέσσαρα τελευταῖα ἔτη.

Ἐποπτεία

Ἄρθρον 19.

Αἱ Ἑνώσεις τῶν Συνεταιρισμῶν ἀλληλασφαλείας ἀσκοῦσιν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν πράξεων καὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν ὑπ' αὐτὰς Συνεταιρισμῶν. Ὡσαύτως καὶ αἱ ἀντασφάλειαι ἐπὶ τῶν Συνεταιρισμῶν οὓς ἔχουσιν ἀσφαλίσει. Δύνανται δὲ εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν παρουσιασθοῦν εἰς τοὺς ὑπ' αὐτῶν ἐλεγχομένους Συνεταιρισμοὺς διαχειριστικαὶ ἀνωμαλίαι, νὰ διαγράψωσι τούτους.

Ἄρθρον 20.

Οἱ προσωπικοὶ δανεισταὶ μελῶν ἀλληλασφαλιστικῶν δὲν ἔχουσι πρὸς ἀσφάλειαν ἢ πληρωμὴν αὐτῶν οὐδὲν δικαίωμα ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ Συνεταιρισμοῦ. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ εἰς χεῖρας τοῦ συνεταιρισμοῦ κατάσχεσις ὀφειλομένης τυχὸν εἰς μέλη ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 21.

Τὰ ἄρθρα 1, 3, 4, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 21, 23, 28 ἕως 42 συμπεριλαμβανομένου καὶ τῆς 2 παραγράφου τοῦ ἄρθρου 43, τὰ ἄρθρα 44, 45, 50 ἕως 63 συμπεριλαμβανομένου, 69, 71 ἕως 92 συμπεριλαμβανομένου, καὶ ἄρθρον 94 τοῦ νόμου 602 περὶ Συνεταιρισμῶν, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τῶν νόμων 1435, 1688 καὶ τοῦ Ν. Δ. τῆς 28 Νοεμβρίου 1925, ἔχουσιν ἰσχὺν καὶ ἐπὶ τῶν Συνεταιρισμῶν ἀλληλασφαλείας.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ροῦφος, Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Τανταλίδης, Α. Ταβουλάρης, Γ. Χαριτάκης, Χ. Τσερούλης, Ν. Μπότασης, Β. Μάλλιος.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(5)

Περὶ ὁρισμοῦ τῆς ἀξίας τοῦ Γαλλικοῦ φράγκου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν ὑπ' ἀριθ. 2919 νόμον «περὶ εἰσπράξεως τῶν λιμενικῶν φόρων ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ἐκμεταλλεύσεως τοῦ λιμένος Θεσσαλονίκης», ὡς καὶ τὴν ἀπὸ 30 Ἰουνίου ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Διὰ τὰς ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Ἐκμεταλλεύσεως τοῦ λιμένος Θεσσαλονίκης ἐνεργουμένας συμβατικὰς εἰσπράξεις ὁρίζομεν τὴν ἀξίαν τοῦ γαλλικοῦ φράγκου εἰς δραχμὰς δύο καὶ πεντήκοντα ἑκατοστὰ (2.50), τῆς τιμῆς ταύτης ἰσχυούσης ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῇ εἰρημένῃ Ἑταιρείᾳ τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ροῦφος, Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Τανταλίδης, Α. Ταβουλάρης, Γ. Χαριτάκης, Χ. Τσερούλης, Β. Μάλλιος.

(7)

Περὶ καταργήσεως τῶν κλάσεων 1, 2 καὶ 3 λεπτῶν ἐκ τῶν γραμματοσήμων «Νέου τύπου».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου ΒΨΛΔ' τῆς 13 Μαΐου 1903, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν

Ἄρθρον 1.

Καταργοῦνται αἱ κλάσεις τῶν γραμματοσήμων ἑνὸς λεπτοῦ, δύο λεπτῶν καὶ τριῶν λεπτῶν αἱ μνημονευόμεναι ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ ἀπὸ 9 Δεκεμβρίου 1913 Διατάγματος «περὶ ἐκδόσεως Νέων Τύπων γραμματοσήμων».

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑφυπουργὸς
Ι. Γρηγοράκης

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Δ. Ταναλίδης

(8)

Περὶ παρατάσεως κυκλοφορίας γραμματοσήμων Βύρωνος μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1926.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 11 τοῦ νόμου ΒΨΞΘ', ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου ΒΨΛΔ', τὰ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1924, 6 Δεκεμβρίου 1924 καὶ 14 Ἰουλίου 1925 Διατάγματα «περὶ ἐκδόσεως ἀναμνηστικῶν γραμματοσήμων ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Λόρδου Βύρωνος» προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Παρατείνομεν τὴν διάρκειαν τῆς κυκλοφορίας τῶν προμνησθέντων ἀναμνηστικῶν γραμματοσήμων μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1926, ὁπότε τὰ γραμματόσημα ταῦτα αἴρονται αὐτοδικαίως τῆς κυκλοφορίας.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑφυπουργὸς
Ι. Γρηγοράκης

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Δ. Τονταλίδης

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.